

INSERTIUNILE

Un şir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr.; şi timbru de 30 cr.

Redacţia şi administraţia: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără şi la poste şi la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în Bucureşti, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România şi străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

Biata autonomie!

Di Bredicean a raportat în congresul național-bisericesc asupra chestiei amănării congresului.

Notificările pentru conchermare s'au făcut în Sibiu la vreme. Prima notificare pornit din Sibiu sub data de 1/13 Aprilie 1894. În 30 Maiu ministrul Csáky răspunde printr'un act, pe care raportorul îl comunică în discursul seu în extras. La a doua notificare din 22 August — distanța e cam mare — i-se pune ministrului că acte politice nu pot influența ținerea congresului și, accentuându-se că congresul nu face politică, se cere earăși învoirea de-a ține congresul. În 22 Sept. o nouă solicitare se trimite la Pesta. Și abia la 31 Oct. 1894, după ce trecuse termenul hotărât în statutul organic pentru întrunirea congresului, ministrul notifică că M. Sa a conces amânarea congresului. Consistorul metropolitan, pus în cunoștință de aceste fapte, decide să se convoace congresul pe ziua de 7 Maiu.

Așa s'au petrecut lucrurile pedin afară. Asupra motivelor, care au înlemnat pe ministru să procedă în acest chip, ne orientează actul ministerial 6260/1894, al cărui cuprins, precum am zis, raportorul l'a comunicat congresului.

Pecat că nimenea nu a cerut ca acest act să se cetească întreg, pentru-a să avem o deplină vedere asupra cuprinsului seu. Din ce a spus dl raportor din ce am putut și altfel afla, se vede o situație interesantă pentru noi.

Aminarea congresului s'a pus adecă în directă legătură cu — procesul Memorandului! Cum s'a putut încheia în apul ministrului — pe atunci, în Maiu, Csáky — această legătură numai psihologia tiraniei ar pute să ni-o explice. Dar psihologia aceasta ne spune că pentru a motiva faptele arbitrare, ori-ce micur de motiv, ori-ce motiv îndepărtat este suficient.

Dar' interesant este, ce se pare că ministrul a afirmat despre acest proces. În vreme-ce acest proces era, după presa or și cuvântările ministrilor, procesul ătorva agitatori, la care poporul privește u răceală; în aceeași vreme ministrul, voind să amâne congresul, susține că poporul român este răpit de mișcarea reventă indeosebi prin procesul, care

stă sub pertractarea curții cu jurați; în aceeași vreme ministrul recunoaște, că agitațiunea poporului s'a înălțat la un grad atât de înalt, încât ea poate deveni periculoasă — și prin urmare amină congresul!

Trebuie să presupunem, că aceleași vederi le va fi exprimat ministrul și către Maiestatea Sa, care atunci de bună-seamă trebuia să consimță la aminare. Cum se-și și dee Monarchul învoiala la o adunare, unde este posibilă o erupție furioasă a mâniei și amarului poporului român?

Câte palavre, câte minciuni trebuie să i-a spus Maiestății Sale ministrul Seu pentru a obține o infracțiune a autonomiei bisericii române gr-or!

Da, poporul român era agitat, dar' — în Octomvrie condamnații erau deja luați din sinul nostru cald. Și abia în Noemvrie o adunare de alegători s'a pronunțat asupra situației politice. Motivele, cărora în luna Maiu 1894 greu li-s'ar fi putut lua toată aparența, pe care ministrul ținea cu ori-ce chip să li-o dee, nu mai puteau fi aceleași în Octomvrie. Totuși congresul nu s'a ținut! Totuși s'a găsit cu cale să se caute în vieța poporului român motive de opreliște, totuși ministrul a ținut să ne prezente M. Sale ca oameni care nu am fi capabili ca în biserică de ale bisericii să lucrăm și la politică de ale politice.

O brutalitate mai mult, mai mult cu o ilegalitate, ce trebuie să-și iee refugiu la perfidie și minciună, pentru-ca să se justifice momentan, pentru-ca momentan să scază cu ceva reflexele nefavorabile, pe care curentele populare din patrie le aruncă asupra politicei guvernului.

Din cazul petrecut în sinodul archidiececan cu martirii nostri, din acest cas al congresului se vede earăși cât de mult guvernul vrea să supună biserică noastră scopurilor sale. Și pentru aceea azi regretăm și mai mult slăbiciunea sinodului archidiececan, vom regreta enorm un vot, eventual, neenergetic, dat în chestia lui Gall și Beleş, vom vedea cu durere lipsa de energie într'un timp, în care brutalității de sus trebuie să i-se opună cea maitare opoziție din parte-ne. Nu sînt vremuri care să absoalve pe sf. biserică — de luptă. Ea trebuie să o poarte dacă nu voeste să-și peardă puterea asupra credincioșilor.

Rezoluțiunea congresului relativă la aminarea congresului credem că este un apel la acțiuni, al căror spirit e — lupta pentru drept și libertate.

Congresul național-bisericesc.

Ședința V., 12/24 Maiu a. m.

Ședința aceasta a fost nostimă și importantă.

Trei obiecte ni-au captivat mai ales atențiunea: chestia verificării apostatilor Gall și Beleş, împărțările consisto-ului metropolitan relative la aminarea congresului și discuția asupra „Regulamentului despre administrarea afacerilor episcopale”. În prima chestiune earăși dl V. Mangra a reprezentat consecut cel mai viguros punct de vedere, în a doua dl Bredicean a raportat cu vervă, și în a treia dl Barzu ni-a dat un raport, a cărui precisiune și temeinicie a făcut bună impresie; acest om blând și comisia, în numele căreia raporta, au secerat însă din partea I. P. S. Sale metropolitului reproșul — retras în proxima ședință — că l-au umplut de „profundă indignațiune”. Chestiuni ce produc astfel de erupțiuni de sentiment, trebuie să aibă mult interes; și pentru aceea la această chestiune vom reveni — poate abia în ajunul sinoadelor eparchiale viitoare — într'o serie de articoli.

Dar' să raportăm fidel:

După autenticarea protocolului, președintele anunță earăși concediuri: Birescu, I. Gall etc.

Se raportează apoi asupra unui act al delegațiunii congresuale, care recomandă ca afacerile de despărțire să se cedeze fiecărei eparchii, după-cum aparțin și localitățile ce se despart. Se primește.

Urmează referada comisiei de verificare asupra alegerii dlor Gall și Beleş. Conferența intimă hotărâse deja sensul propunerii acelei comisii și decisese unanim ca, aflându-se o formă medie între punctele de vedere extreme, acestea să îngăduie admiterea formeii medii. „Moderații” au fost toți zeloși să obțină acest rezultat. Dar' când colo, cine nu se ține de cuvânt? Dr. Ilarion Pușcariu, archimandrit, propune, oribil, verificarea dlor Gall și Beleş! I. P. S. Sa mai zice și El, că propunerea comisiei nu ar fi motivată. Atunci V. Mangra, care „nu poate altfel” trăneste — nu zicem: face — o propunere motivată pe masa sinodului și o

listă cu 20 iscălituri, cerend votare nominală, spaima Ierusalimului! Cei isteți au aminat atunci votarea...

Di Paul Rotariu, raportor, zice că chestia lui Gall și Beleş merită mai multă atenție. Formal alegerile lor sînt bine făcute. Dar' sînt umbre ce au căzut pe ei. În mod notoric ei s'au declarat aderenți ai unor legi, pe care biserica le condamnase. Deci nu se poate ca în sinul bisericii noastre să rămână oameni cari au părăsit-o, ca să nu zic care i-au fost contrari. El propune, în numele comisiei, un concurs: Pentru motive ponderoase bisericești verificarea lor se ține în suspens, cerendu-se lămuriri dela sinodul archiereesc dacă ei au mai putut fi eligibili într'o corporațiune bisericească.

Dr. Il. Pușcariu (dlor din Pesta, vedeți-l, auziți-l și-l miluiți — la vremea sa, pricepeți voi...) face contra-propunerea ca dnii Beleş și Gall să se verifice. Și apoi motivele să se separe (adecă cum?) ca să se dee în calea sa (care, cum?) pentru cercetare și decideră (unde, de cine?)

Consternația era mare. Totuși stilul (nu spiritul) heralitic al acestei „contra-propuneri” nu i-mi-a scăpat din vedere. Adecă, „mi-se pare, vreau cei-ce vorbesc prin dl Dr. Ilarion P. să verifice și să facă o cercetare canonică asupra celor doi rătăciți. Un procedeu ridicul. Ce să le faci, dle? Ce penitenții să le dai? Mătâni, făclii, zizirea unei biserici chiar, căci „credeul” l-au uitat demult. Și cu aceasta s'ar spela?!

Di V. Mangra, foarte agitat: S'a zis că propunerea comisiei nu ar fi motivată, (deși în conferența intimă se motivase prea bine, între altele dl P. Rotar folosind chiar cuvântul „porcărie”...). O voui motiva eu. Și dl Mangra face următoarea propunere, pe care o făcuse și în conferența intimă:

„Considerând, că biserica ortodoxă română din Ungaria și Transilvania ca biserică autonomă își regulează, administrează și conduce afacerile sale după dreptul ei canonic garantat și prin articolul de lege IX:1878, în forma reprezentativă;

„considerând, că reprezentanța cea mai înaltă a întregii noastre provincii metropolitane este congresul național-bisericesc;

„considerând, că de competența și de chemarea congresului se ține îngrijirea pentru susținerea libertății religiounii și a autonomiei bisericești române ortodoxe;

„considerând, că deputații Dr. Iosif Gall și Dr. Ioan Beleş prin votul lor dat în Dieta țerii și Casa Magnaților pentru căsătoria civilă și interconfesionalism, au luat poziție hotărâtă în contra religiunii și bisericii ortodoxe

și că prin aceasta i-au perdat dreptul de cetățenie în biserica ortodoxă în conformitate cu dispozițiile cuprinse în canonul 1 al sinodului VI. ecumenic, că „dacă cineva dintre toți nu va ține și îmbrățișa prezele dogme ale cinstirii de Dumnezeu și nu va propoveduia, ci s'ar apuca a meșteșugii împotriva acestora, fie anatema și din cristianescul catalog ca un străin să se scoată și să cază”, — propun ca mărul congres național-bisericesc să anuleze alegerea de deputați congresuali a dlor Dr. Iosif Gall și Ioan Beleş”.

Di P. Truța propune un amendament ca în loc de „lămuriri” să se ceară „votul” archiereilor, — pe care dl Al. Mocsonyi îl declară ceva mai apoi, că va fi decisiv.

I. P. S. Sa metropolitul: Să ne disciplinăm, să „muștrăm” pe cei-ce se abat, (atâtă numai la Gall și Beleş!), ordinea canonică să se observe; să disciplinăm pe cei-ce voesc revoltă în biserică (cine, care sînt?), deci nu are nimic contra propunerii comisiei dacă se va motiva... După (aha!) verificare să-i pună la penitenție.

Referentul cetește atunci și motivările și spune, că se cer lămuriri sinodului archiereesc, deoarece-ce chestia reclamă judecata unei autorități lipsite de „veleități profane”... Ca-și-cum statutul organic și canoanele pot fi domenii exclusiv ale autorității bisericești!

Dr. George Popa, creștin bun, măsura vina și o află mai mare la Beleş, care a votat și a doua-oară proiectele, deși archiereul îl „muștrase” și-l provocase să-și depună demnitățile bisericești, a lui Gall ar fi(?) mai mică. În vreme de ispită ei s'au lăpădat de comisiunea bisericească, nu i-au făcut datoria de credincioși. Propune niște modificări la propunerea comisiei.

I. P. S. Sa metropolitul observă, că „nu e o lăpădare mai generală” (!), dar' faptul lor în sine e o lăpădare. Nici albă, nici neagră...

Aproape de vot se descopere, că propunerea dlui Dr. George Popa de a se stilisa încă odată este cea mai comoadă pentru „moderații”, unul dintre ei o înhață, o recomandă primului vot, și — chestia se amină pe altă ședință.

Cel mai supărat om este domnul V. Mangra, care declară amicilor, că i-a perdat gustul de a lupta aici pentru biserică sa. Și este decis a nu mai zice nimic și a lăsa ca congresul să facă cum va ști; nu se putea însă, ca Sft. Dr. Ilarion Pușcariu să nu-și găsească antipodic modelul, cum ar trebui să cugete un archimandrit!

În contra amănării și a votării stante pede au fost — 3 domni depu-

FOIȚA „TRIBUNEI”

Amaryllis.

Legendă.

De

Paul Mantegazza.

Amaryllis înainte de a deveni floare, a fost o nimfă frumoasă, gingașă, mai sensibilă ca o mimosă, mai delicată ca o foaie de randafir. O vorbă mai puțin prietenoasă o enerva, și apoi se ascundea sub umbra geneor ei lungi și-și înclina capul. Desmerdările unui copil făcea să-și bată inima și să-și urdă fața și sufletul ei era legat prin mii de fibre invisibile de schimbările cerului și ale pământului. Zefirul în amurgul serii, arșița soarelui, norii răcitori se reflectau în acest suflet gingaș, și nici o făptură viețuitoare nu se putea apropia de ea, fără să-și cauzeze plăcere sau durere. Dacă Dumnezeu ar fi simțit trebuință să măsoare fiecare suspin, fiecare tremur, fiecare țipet de pe planeta noastră, ar fi putut-o întrebuința pe Amaryllis de galvanometru.

Pe lângă toată sensibilitatea, până la etatea de șeseprezece ani rămase curată și transparentă, ca apa unui lac alpic, și inima ei de diamant era așa de neatinată, ca în ziua nașterii. Nici o boare n'o tulburase, nici un grăunte de năsip nu-i cauzase durere. Era un diamant care nu scilpia, fiindcă nu-l luminase soarele.

Pentru Amaryllis deveni soare un păstor tânăr, frumos ca Apolo, robust ca Her-

cules, mândru ca un Roman antic. La vederea acestui prim bărbat, toate fețele de diamant ale sufletului ei virginal deodată se luminară și începură să deie focuri purpurii, albastre, verzi și albe. Și în sufletul nimfei se aprinseră deodată toate flăcările, cari în decurs de șeseprezece ani au ațipit în pacea liniștită, neștiutoare a nevinovăției și a curățeniei.

Amaryllis iubia pe acest tânăr, da din ziua, în care-l văzuse pentru prima-oară, toată viața ei se prefăcuse în dragoste, îl vedea numai pe el, îi ducea în gânduri dorul și numai în visurile lui doria. Credea, că nici n'a trăit până atunci, convinsă că de aci înainte nu va putea trăi fără această iubire.

Anteo, dimpotrivă, era rece ca ghița, și pe lângă toate privirile de foc ce-i aruncaseră cele mai frumoase fete și cele mai fermecătoare nimfe, le tractase pe toate cu cea mai rece indiferență. Era aceasta un farmec sau o nebulie? Ar fi greu de spus. Numai atâta știu, că toate femeile îi erau indiferente, și iubia numai florile. Celor mai frumoase și mai îndrăgostite le zicea totdeauna:

„Adu-mi o floare nouă, și atunci te voi iubi!”

Vorbele acestea răsunau în urechile fetelor ca o batjocură crudă, și se depărtau, plângend și nemângăiate. Nu una, ci multe, muriseră de durere, dar' Anteo nu-și făcea nici o grije din ele.

Sărmana Amaryllis trebuia să se îndrăgostească toamă în bărbatul cel mai rece de

pe pământ, și și ea, ca și celelalte, își văzu patima înfocată răsplătită cu cea mai rece indiferență.

Și ei îi zise Anteo:

„Adu-mi o floare nouă, și atunci te voi iubi!”

Amaryllis însă nu se dădă învinsă mult, cum s'ar putea găsi o floare nouă. Suflete gingaș, la aparență fragile ca sticla, adesea devin tari ca metalul, dacă le încalzește patima și le împinge la planuri îndrăznețe.

După multă meditare, merse la Delfi, să întrebe oracolul celebru.

De multe-ori mântuise Sibylla prin sfaturile ei, pe cei cari în cele mai grele situațiuni ale vieții se îndreptaseră către ea.

Abia fusese condusă Amaryllis în templu, și se și aruncă înaintea altarului zicend:

„Voiesc să fiu iubită”.

Și o voce îi răspunse din adâncime:

„Dacă într'adever voești, dacă voești cu foc și cu perseverență, atunci vei fi iubită. Un proverb vechiu a zis:

„Dragostea nu dă voce nici unui iubit să nu iubească”.

Amaryllis oftă.

„Poate să fie așa cu cei mai mulți bărbați, dar' Anteo, pe care-l iubesc eu, n'a băgat în seamă nici privirile, nici suspinele, nici rugărilor mele”.

„Sau ubește pe alta”.

„Nu, n'a iubit nici-o dată și a văzut mai mult ca o ată murind de dragoste la picioa-

rele lui, fără să se verse o lacrimă. El le răspunse la toate:

„Adu-mi o floare nouă, și te voi iubi!”

Dar' cum să găsim fără ajutorul unei minuni o floare nouă în țeara noastră? Și pentru a face această minune, am venit la tine, Sibyllă dumnezească”.

Aceste vorbe fură urmate de o tăcere lungă; apoi se ridică din adâncul altarului o coloană de fum albastru, parfumat, și par'că ar fi vorbit fumul, se auzi zicend:

„Fetițo, ești gata să dai din sângele tău, pentru a te face iubită?”

„Mi-ți dau chiar și tot”.

„Bine dar', când vei ești de aici, vei vedea în curtea templului statua zeiței Venus Urania, care poartă o tolbă plină de săgeți aurite cu virful fin de oțel. Ia una din ele cu tine acasă. Cu aceste săgeți îți poți răni inima, fără să mori.

„Dacă ai ajuns acasă, așteaptă o noapte senină cu lună și to-mai la miezul nopții străpunge-ți fără frică inima cu săgeata, apoi pleacă desculță pe drumul ce duce la coliba păstorului tău. Bate la ușă și roagă-l pentru dragoste. Dacă nu-ți deschide pentru prima-dată, întoarce-te de două, de trei, de zece-ori pe același drum și rănește-te totdeauna cu săgeata: așa vei câștiga dragostea lui Anteo”.

Amaryllis ascultase cu o atențiune vie cuvintele Sibyllei, dar' când observă, că a tăcut și nu zisesse nimic despre floarea cea nouă, ce trebuie să-i-o dee lui Anteo, fu surprinsă și abătută.

„Dar', iubită Sibyllă, și floarea?”

Răspunsul la întrebarea îngrijată a fetei părea a fi un nor de fum și mai sinistru ca cel dintâiu. Aceasta a fost totul. Oracolul se terminase. Amaryllis trebuia să lase locul altor nerăbdători, cari asemenea cereau un răspuns dela Sibylla.

*

Fata era amețită de noutatea lucrurilor, ce văzuse și auzise. Părăsi templul, văzând în curtea statua zeiței Venus Urania, și luă o săgeată din tolba ei.

Când se reîntoarse acasă, luna de Maiu apăruse pe cer plină și lucia în splendoare, ceea-ce credea a fi un semn bun.

În miezul nopții, se ridică din pat, fără frică și fără trăgăneală își străpuse inima cu săgeata, pe care o trase apoi afară și merse desculță la coliba lui Anteo.

Simți o durere puternică ca de moarte, apoi nimic mai mult. Dar' în tăcerea nopții auzi cum îi picura pe pământ sângele din rană.

Însemnând drumul cu sângele ei, veni la coliba lui Anteo și bătu tremurând de frică.

„Anteo, Anteo deschide-mi ușa. Eu sînt Amaryllis, care te iubește nemărginit de mult.

Nici o voce nu răspunse la graiul drăguței, și Amaryllis se reîntoarse acasă plângend dar' nu desădădăit.

Și dușzeci-și-nouă de zile în fiecare noapte își străpuse nimfa inima cu săgeata

tați: V. Mangra, Victor Tordășianu și prof. Bălan din Caransebeș.

Urmă raportul general al comisiei școlare. Raportul dl Ionaș. Toate se iau la cunoștință cu trei observări: consistorul se stăruiește și de aci înainte a lua dispoziții pentru cercetarea școlii; toate școlile comunale de stat se se îngrijească ca religia să fie propusă (formularea aceasta generală e a dlui Zigre din Oradea-mare) și protopresbiterii să țină examene cu elevii (dela școlile ungurești mai ales); religia la toate școlile medii, unde sunt elevi români, se nu fie neglijată.

DI Zigre arată încă niște defecte ale statistice școlare și cere ca ele să se rectifice.

Urmează chestia conchēmării congresului, raportată de dl Bredicean. Esența acestui obiect vezi-o în articolul nostru de fond de azi.

DI raportor Bredicean propune următorul conclud: se ia la cunoștință, că metropolitul și consistorul metropolitan au făcut la timp pașii necesari, ei se aprobă și consistorul exprimă încredere că și în viitor în chestia aceasta consistorul metropolitan și Ex. Sa vor fi tot atât de energici în apărarea autonomiei.

DI P. Rotariu propune ca încăodată consistorul să scrie ministrului să-1 convingă că a fost în rădăcine.

Se primește propunerea comisiei.

Delegațiunea bisericească sârbo-română.

Cele două ziare principale sârbești „Branik” și „Zastava” publică protocolul ședinței ce au ținut la Verșet, delegațiunile română și sârbească pentru împărțirea averilor în comunele mixte.

„Branik” dela 21 Maiu n. face să premeagă protocolului următoarele rinduri:

„În ziare sunt răspândite diferite știri despre lucrarea delegațiunii sârbo-române, care s'a întrunit în ziua de 27 Aprilie la Verșet, astfel că lucrarea lor s'a și interpretat în diferite moduri. Mai deosebi s'a accentuat, că Sârbii și Românii s'au împărțiat fără orice ispravă, și că în urma acestui fapt, neînțelegerile între Sârbii și Români au să fie și mai înăsprite de acum înainte. De oare-ce toate aceste sunt neîntemeiate și de oare-ce nu este iertat ca lucrarea delegațiunilor sârbi și română să se considere drept vre-o taină, fiind interesat în cauză întreg poporul și mai deosebi obștile mixte româno-sârbești, ținem deci de consult a comunica textul autentic al protocolului, încheiat în comună înțelegere a celor două delegațiuni. Protocolul este conceput mai întâiu în limba nemțească, ca una ce o înțeleg ambele părți, și afară de aceasta în cele două limbi: română și sârbă.

„Zastava” dela 22 Maiu primește chiar din orașul Verșet, corespondența originală, din care extragem următoarele părți foarte interesante și înbucurătoare:

„Încă înainte de întrunirea delegațiunilor un grup oare-care de oameni își pusese drept țintă, de a alarma întreaga lume despre pericolul ce ne amenință din partea Românilor, de a semăna semănța de neîncredere și de întăritare între Sârbii și Români, care

ambii sunt avertați unii la alții, dacă nu voesc ca să-1 înghiță molohul maghiar. Durere numai, că s'au găsit foi sârbești, care au deschis coloanele lor acestor miserabile întăritări, și prin aceasta poate chiar inconștient s'au pus în slujba șovinismului maghiar, care de acum deja strigă de bucurie, că există oameni, cari vor învrăjbi pe Sârbii cu Românii și zădărnicesc astfel solidaritatea lor politică, de care avem lipsă astăzi mai mult decât orișicând...

„Fiecare naționalist sincer, care are simțământ pentru actualele lipsuri politice ale poporului nostru, și are și destulă minte pentru a vedea, că pericolul care ne amenință din partea năvălirii maghiare, poate fi îndelungat numai în alianță cu celelalte națiuni deopotrivă asuprite, anume, Slovaci, Români, Ruteni și Sași, trebuia să fi fost isbit și îngrijit de faptul, că tocmai acum, când solidaritatea între ei este întărită, se pune în mișcare chestiunea împărțirii averilor în comune bisericești mixte sârbo-române, prin ceea-ce e pericol a se zădărnici lucrarea atât de bine și frumos începută de care se cutremură și sunt apucați de fiori stăpânitorii noștri șoviniști?

„Acesta trebuia să întristeze pe orișicine și să nască îndoială, că aici și-au virit nasul cei de sus.

„Cruzii dușmani ai înțelegerii româno-sârbești s'au folosit de cel mai mare neadevăr numai într-o ponegri pe Români, spre a băga în Sârbii ură contra lor, neadevăr consistând în aceea, că înainte de întrunirea delegațiunilor trimbiu, că Românii, ei, au pus la cale acum chestiunea împărțirii, numai pentru a cerși dela Sârbii în numele solidarității cât se poate mai multe foloase.

„Spre a mă lămuri asupra acestui punct, am făcut tot posibilul și pot să vă comunic azi din cel mai competent izvor, că nu Românii au pus la cale conferența de acum a delegațiunilor, ci că ea a fost pornită din partea Sârbilor, anume în ședința comitetului congresual sârbească încă dela 14 Noemvrie (st. v.) 1894. (Deci două zile înainte de adunarea din Sibiu. Red. „Trib.”)

„Motivul acestei hotăriri a comitetului nostru congresual a fost, că în aceea ședință s'au pus pe tapet cheltuelile advocaționale în procesele de despărțire, cheltueli enorme, care se urcau la multe mii de florini.

„Comitetul congresual a chibzuit mult în acest sens, care la urma urmelor a hotărât, că spre a delăsura spesele acelea enorme, să se convoace delegațiunea sârbo-română, cu scop de-a împăca fără judecată acele 6 comune bisericești mixte, în care se află în curgere procesele de despărțire.

„Eată acesta a fost adevăratul început, motiv și scop al întrunirii de astăzi a delegațiunilor.

„Și fiindcă „Sérpski Ston”, ca organ oficial, n'a adus despre toate acestea nici cel mai mic cuvânt, afacerea a rămas ca totul necunoscut și a dat ansă la diferite tălcui, cari politicianilor strimbi la minte privilegiu de-a strica înțelegerea între Sârbii și Români

„Delegații dintr-o parte și din alta, nevoind a duce în publicitate treaba născută de vreme, până nu va fi coaptă, și de a da astfel material la întărire reciprocă și așa întărită în mod ascuns mesteșugit, n'au publicat negocierile lor, d'aceia nici eu nu le-am putut căpeta mai curând.

„Dar” și de acesta s'au folosit oamenii orbiți, cari se îngrășă din ura reciprocă și nu ved, vrednici ce sunt de plâns, sabia lui Damocles a maghiarismului, atârnată deasupra noastră tuturor, precum și aceia, cari voesc să se recomande sus stricând solidaritatea. Toți acestia din nou au împărțiat știri neadeverate despre rezultatul cum s'au despărțit fără orice ispravă Sârbii cu Românii, că Românii au ridicat pretensiuni păgubitoare și exagerate, și astfel din nou începura a se mânia și a lăți neîncrederea și ura între cele două națiuni.

„Aste lucruri au făcut, că protocolul delegațiunilor este astăzi accesibil fiecăruia și eu mă grăbesc a-l comunica „Zastavei”, căci el dovedește, că delegații nu s'au împărțiat fără să se fi înțeles.

Urmează textul protocolului în extensiune și corespondentul mai adaugă următoarele:

„Cetind cu băgare de seamă aceste puncte, fiecare va vedea confirmată știrea, care am auzit-o dintr-un izvor cu totul demn de încredere: că adecă convocătorul din partea comitetului congresual a fost atât de nelămurit și neperfect, încât delegații au venit cu totul nepregătiți despre cauza asupra căreia trebuiau să hotărască.

„Delegații sârbi au adus cu sine numai împuternicirea din partea comitetului congresual să încheie învoale fără judecată privitor la cele șese aomeune sus pomenite, adecă cum s'ar putea sista procesele pentru a se cruța cheltuelile; pe când autoritatea autonomă bisericească română, neavând știință despre o astfel de hotărare a comitetului nostru congresual, n'a putut să deie delegaților sei nici un fel de împuternicire privitor la cele șese comune, ci cugeta că are să fie discutată stabilirea unor principii generale, după care ar fi să se procedă la împărțirea tuturor comunelor mixte, și în sensul acesta delegații români au și căpătat împuternicire...

„Că Românii n'au eșit cu pretensiuni nejustificate sau exagerate privitor la împărțirea tuturor comunelor mixte, dovedește faptul, că delegații sârbi recomandă pretensiunile lor spre primire comitetului nostru congresual, despre ceea-ce se poate convinge ori-cine întrebând pe v'r'un membru al delegațiunii sârbe.

„Ori-șicum însă delegațiunile se vor întruni din nou, căci de sigur trebuie să tragă folos din experiența făcută în cele șese procese și a procede la experința lor; într-aceasta comitetul nostru congresual este competent și a spus cuvântul lui. Considerăm afacerea ca urgentă, delegațiunile trebuie să o aplaneze cât de curând, pentru-ca să înceteze frecățile și prin asta să se scoată arma din mâinile aceora, cari voesc cu toată silința să învrăjbească pe Sârbii cu Românii, toate într-o glorie și progresul șovinismului maghiar.”

CONCERTUL

„Reuniunii române de muzică”.

Un înțelept scriitor, pătruns de influența binefăcătoare, ce o are arta asupra vieții omului, a lăsat omenimii drept moștenire un și mai înțelept sfat, pe care urmându-l ne vom lungi firul vieții noastre, „dacă în fiecare zi vom privi un tablou plăcut, sau vom citi o poezie bună, sau vom asculta un cântec frumos”.

Scriitorul acestor rinduri, care de mai mulți ani are fericirea să se delecteze în

concertele „Reuniunii române de muzică din Sibiu”, nici când n'a simțit adevărul acestor cuvinte mai mult, ca la ultimul concert dat Joi seara în sala dela „Gesellschaftshaus”.

Deși anunțat concertul abia numai cu vre-o cinci zile înainte venind-ne ca și o dulce surprindere, totuși un public distins și numeros a umplut vasta sală, dovedind câtă simpatie are pentru reuniune, câtă dragoste și admirațiune pentru distinsul ei măiestru dl G. Dima.

Fiind zilele acestea întrunit la Sibiu congresul național bisericesc, aproape toți deputații congresului au asistat în frunte cu încredințării arhieriei la acest prea frumos concert.

De astă-dată s'a repetat întocmai programul concertului dat la 2 Aprilie a. c. cu o singură deosebire, că dacă atunci a fost succes, acum a fost perfect succes, ear' reuniunea și-a câștigat cu un titlu mai mult la simpatia publicului și dl G. Dima și-a sporit cu unul incontestabile merite ce le are pentru cultivarea și dezvoltarea artei musicale între români.

Punctul prim al programului l-a format, Psalmul 42, pentru soli, cor mixt și orchestră de F. Mendelssohn-Bartholdy în care atât solii sopran, cântat de d-șoara D. Cuntan, cât și Quintet-ul (sopran, 2 tenori și 2 bási: d-șoara D. Cuntan și dnii Popovici, Stinghe, Dr. Stroia, Dr. Saftu) și corurile au învins și de astă-dată cu multă precisiune și cunoștință toate greutățile acestei grele compoziții clasice, după care ca o dulce variațiune au urmat patru cântece populare întocmite pentru cor mixt de G. Dima, a căror dulceață, drăgălașia și perfectă executare a răspălit-o publicul cu frenetice aplauze. În punctul 3. Dor de primăvară piesă de concert pentru solo-quartet, piano și orchestră de N. W. Gade au excelat într-o admirabilă armonie soliștii reuniunii, doamnele Crișan (sopran), Dima (alt) și domniile Popovici (tenor) și Dr. Saftu (bas), acompaniați la pian cu multă cunoștință de artă de doamna M. Brote. Cântecul slovac (punct 4): Nu m'ar stingea dorul, Anicika și Cărașul, cântate cu mult sentiment și efect, au plăcut într-atâtă publicului, încât cele două din urmă au fost bisate. Ultimul și fără îndoială cel mai strălucit punct al programului a fost „Hora”, piesă de concert pentru cor mixt și orchestră de G. Dima. În această compozițiune distinsul măiestru s'a întrecut pe sine împreunând muzica clasică cu sentimentul dulce și duos al doinelor și horelor populare române. Publicul a rămas fascinat de efectul grandios al acestei piese, încât sfârșindu-se ultimele acorde a erupt în aplauze și aclamări asurzitoare, care n'au încetat până nu s'a repetat întreaga piesă. După concert publicul s'a întrunit în sala restaurantului „Pankiewitz”, unde între toate și cântece a petrecut până târziu vesel de neîntrecutul succes al serii.

Premiile Academiei.

În sesiunea 1896.

Academia Română și-a publicat premiile pe cari le va oferi în sesiunea viitoare, celor mai meritoase lucrări publicate în românește.

Eată aceste premii:

Premiul Năsturel-Herescu, de 4000 lei, se da celei mai bune cărți scrise în limba română, cu cuprins de ori-ce natură, publicată

dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie, 1895. Cărțile trebuie depuse la Academie, cel mult până la 31 Decemvrie c.

Premiul statului „Lazar” de 5000 lei, se va da unei cărți cu cuprins științific, publicată dela 1 Ianuarie 1894, până la 31 Decemvrie 1895, sau celei mai importante invențiuni științifice, făcute în același interval.

Premiul Adamaki de 5000 lei, se va da unei cărți cu cuprins moral, de ori-ce natură. Terminul prezentării este până la 31 Octomvrie c.

Premiul Al. I. Cuza, de 10.000 lei, împreună cu procentele acestei sume până la acordarea premiului, se va da celei mai bune lucrări scrise asupra subiectului: Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea principatelor. Terminul prezentării manuscriselor pentru concurs, este până la 1 Septemvrie c.

Premiul Al. I. Cuza, de 6000 lei, se va da celei mai bune lucrări asupra Psihologiei și metafisicii poporului român, după literatura populară. Terminul pentru prezentarea manuscrisului la concurs, este tot 1 Septemvrie c.

Premiul statului „Eliade Rădulescu”, de 5 mii lei, se va da celei mai bune lucrări, vorbind despre: Botanica populară română din punctul de vedere al credințelor, datinelor și literaturii populare, avându-se în vedere adunarea cât se poate mai bogată a materialului. Manuscrisul se va prezenta Academiei cel mult la 1 Septemvrie c.

În sesiunea 1897.

Pentru sesiunea anului 1897, sunt prevăzute următoarele premii:

Marele premiu Năsturel-Herescu, de 12.000 lei, care se va da unei cărți cu cuprins de ori-ce natură, care se va judeca mai bună dintre cele publicate dela 1 Ianuarie 1893, și până la 31 Octomvrie 1896.

Premiul statului „Eliade Rădulescu”, de 5 mii lei, se va da celei mai bune cărți cu cuprins literar, publicată dela 1 Ianuar 1895, până la 31 Octomvrie 1896.

Premiul statului „Lazar”, de 5000 lei, se va da lucrării celei mai bune, care va trata despre: Studiul vinurilor din România din punctul de vedere economic și al compoziției lor chimice.

Manuscrisul va trebui să cuprindă materie pentru circa 300 pagini garmond, ear' terminul prezentării este până la 1 Septemvrie 1896. (Va urma).

Congresul economic.

(Urmare.)

Mai departe zice: Când ridicarea prețului pentru proprietatea de pământ, nu se poate atribui stărilor bune economice, nu poate fi oare teamă că depresiunea de preț în economia rurală are să fie mai largă și prețul proprietății va decăde, tot asemenea vor fi clătinate ori ruinate și arănzile: prin ridicarea continuă a dărilor și scăderea venitelor.

În cursul disputelor ce s'au ivit pe lângă criza economică, s'a zis și aceea, că: n'ar fi legitime plângerile și sunt prea exagerate, că prețul bucatelor ar fi scăzut, încât tot așa criza există și în Franția și Germania, deși pretutindenea suportă greutatea economiei pentru prețul redus al produselor.

Asemănarea făcută în întrebarea de paritate, atât pentru producător cât și pentru producțiune punctul hotărîtor este: cum se poate valora și vinde producțiunea.

și însemna cu sângele ei drumul care o despărțea de coliba păstorului iubit. De douăzeci-și-nouă de ori cerși dragoste și se întoarse acasă în tăcerea nopții, fără răspuns.

Dar în ziua a treizecea, aproape fără nădejde, galbînă de pierdere multă de sânge și abia putându-se ține în sus, se mai sili odată să ajungă la ușa lui Anteo. Și eată, unde erau mai dese picăturile de sânge, călcără picioarele ei goale și reci pe o floare, nouă, purpurie ca sângele ei, frumoasă, plină de viață și frăgezime.

Și Amaryllis o rupse și strigă bătând tot mai tare:

„Anteo, Anteo, îți aduc o floare nouă, precum ai cerut, o floare care a răsărit și a crescut din sângele meu”.

Păstorul se sculă și deschise ușa, ca în vis.

Luna tot mai lucia pe cer, și Amaryllis albă la haine și în față, ținea în mână floarea purpurie, care crescuse din sângele inimii ei.

Anteo sărută floarea și apoi sărută pe Amaryllis. În această sfântă și primă sărutare se cutremurată puternic nervii gingași ai nimfei și mușchii de Hercule ai păstorului în armonia dumnezească a sentimentelor ce leagă d

Michail Cogălniceanu.

VIII.

(Urmare.)

Bibescu însă, retrăgându-se înaintea mișcării revoluționare, călugării greci păstrară pozițiunea dobândită de ei. Barbu Știrbei, cât și Grigorie Ghica, încercară tot atât de zadarnic o plecare a trușăilor călugări sub legile țării, al cărei sânge li sugeau și din măduva căreia se îngrășau. Ei isbutiră numai atata, de a face să se ardeze în public, prin mezat, moșile mănăstirești. În scopul de a face ca a patra parte din venitul, cu mult sporit prin noua formă de arenduire, să fie întrebuințat la stingerea datoritiilor împovărate contractate cu întreținerea trupelor de ocupațiune. Dar călugării refuseră să deie acel sfert din veniturile lor la nevoile statului, încât numai ei se folosiră de sporul veniturilor.

Congresul de Paris însărcină o comisiune internațională, care hotărî să defere judecata chestiunii mănăstirilor închinatelor unui arbitragiu. Călugării greci primiau toate combinațiunile de formă cu condițiunea subînțeleasă, ca fondul să fie hotărît după pretențiunile lor, să fie recunoscuți de proprietari absoluți ai mănăstirilor închinatelor și ai averilor lor și să le administreze într-un chip cu totul neatră-

de domn în ambele principate, ministrul seu din Moldova, nevoind să mai adauge greutatea nouă la cele-ce apăsau asupra situațiunii politice a țerii, consimte, probabil după stăruințele Rusiei, a prelungi încă pe șese ani starea de fapt de care se bucurau călugării greci. După-ce domnitorul strămută capitala la București și puterile, față cu spriginul Francei, fură nevoite să recunoască faptul în-deplin, Românii, văzând pozițiunea lor politică întărită prin această mare isbândă, își întore îndată privirile asupra chestiunii arzătoare a averilor mănăstirești. În fruntea acestei nouă mișcări găsim pe Cogălniceanu. În una din cele dintăiu ședințe ale camerei comune, deschisă în București în 25 Ianuarie 1862, el interpelează pe ministrul de culte, fost președinte de consiliu din Moldova, asupra prelungirii statului quo întruvințat călugărilor greci, și cere convocarea acelei dispozițiuni și anulara tuturor contractelor de arendare încheiate în puterea ei. Camera adoptă moțiunea lui Cogălniceanu și decide ca chestiunea mănăstirilor închinatelor, ca una ce e de natură internă, să fie rezolvată în țeară și prin țeară. Ministrul de atunci, împins de curențul iredistibil ce se manifestase în țeară, lar' pe de altă parte temându-se de complicațiuni externe, ia mai mult măsuri, cari deși loviau în călugării greci, nu surpau într-un mic po-

turile bunurilor mănăstirești să fie vărsate de acolo înainte la ministrul finanelor, fără a îndrăzni să deie pe față gândul ce-l împinsese la sequestrarea efectivă, și care era acel al secularizării. Camera însă în ziua de 23 Decemvrie același an, ia act de măsura ministrului și dispune totodată ca suma veniturilor să fie trecută în budget, ca venit al țerii. Ministrul refuză să se supune acestui vot, spunând că nu poate lua asupra-și răspunderea de a da atât de grave și că să se negocierile intervenite cu puterile străine.

Într'adevăr, situațiunea era îndestul de grea: Turcia, orbită prin stăruințele Rusiei, spriginia pe Greci din răspuneri. Depeșă lui Alipașa către domnitorul României din 1 Ianuarie 1863 este, „nu numai amenințătoare, dar și necuviincioasă. Rusia spriginia comunitățile grecești din interes religios. Cătră ele se adăugea Austria, totdeauna mulțumită, când putea pune bețe în roatele dezvoltării românești; și dacă și Anglia lupta alături cu Rusia contra Românilor, aceasta o făcea pentru a nu lăsa numai rivalii sale meritul de a fi spriginii pe creștinii din Răsărit. Francia, menținând punctul ei de vedere asupra nevoii de a se întări statul românesc, aproba și spriginia măsurile luate contra Grecilor. Italia se alipia pe lângă Francia, ear' Prusia urma înainte aplicarea ei pe lângă

Grecilor, precum: introducerea limbii române în slujba tuturor bisericilor țării, fără a se excepta mănăstirilor închinatelor; oprirea advocaților egumenilor greci de a pleda înaintea instanțelor judecătorești fără asistența advocaților statului.

Este de observat că în adresa ministrului către președintele tribunalelor, se motivează această dispozițiune pe dreptul de proprietate ce statul român are asupra mănăstirilor închinatelor și averilor lor, închinatelor ne având decât un caracter spiritual. Dar această afirmație, atât de însemnată, era făcută numai într'un act intern. În afară, ministrul se ferea de a susține starea drept al statului român; ba în secretele aplicat, el avea acul de a apăra interesele patriarhilor. Guvernul destitue chiar și da judecării pe niște călugări ce nu voiau să se supună ordinelor de a nu mai încasa venituri și a nu elagi în limba greacă. Toate aceste jurnări de măsuri nu mulțumeau opinia publică; stările protestau, Camera cerea necontenit o măsură radicală și hotărâtoare. Guvernul însă nevoit să se retragă, și în 9 Octomvrie se retragă acel minister memorabil, care redete țerii în stăpânire a cincisă parte din teritoriul seu, care alungă de pe corpul țerii haita de lupi flămânzi, ce se napustiau asupra ei ca asupra unui cadavru, care arăta Europei că sântem hotărâți a trăi prin dreptate și încredere.

Din paritatea de preț trebuie subtrasă munca, trenul și prețul de export cu carele, apoi prețul din piață poate dovedi dacă ne vom afla noi în condițiuni mai favorabile ca cei mai sus amintiți; dar' un calcul după-cum astăzi se îndatineză a face, n'are nici o valoare.

Nimenea nu pretinde dela guvern, ca să influențeze asupra prețurilor; dar' se dorește ca să întocmească politica de import și export. Dar' poate regula cum se fie: Politica comercială și de export, concesiunile date pentru morile de măcinat, sau neguțările date import, aceste au netăgăduit cea mai mare influență asupra produselor agricole și formarea prețurilor. Dacă chiar în vecinătatea noastră în piațul cel mai bun al nostru, într'o țeară cu care avem vamă comună, cum este Austria, pot să ne facă concurență produsele din Rusia, aceasta pentru noi este o înnoțare și grea lovitură.

Sunt, ce e drept, unele relațiuni, care de astă-dată nu se pot schimba, fiind legate de stipulațiuni contractate; dar' sunt și de atare natură, pe care având voință guvernul le poate întocmi prin anumite dispozițiuni dacă ar vedea de bine. Ar putea pregăti terenul, ca reînnoind convențiunile comerciale să fie mai bine aprepțate interesele noastre economice și adevărat să fie: executată convenția pentru animale, să fie așezat pe o basă mai solidă exportul de vite, să fie asigurat viitorul produselor de spirit și industria pentru producerea zahărului.

Noi agrarii suntem acușați, că am fi unilaterali, că ne îngrijim numai de produsele și fericirea unei clase. Nu este așa, căci economia fără industrie nici nu poate exista, încât ambele sunt strins legate, ba fără industrie abia se poate astăzi susține economia.

Părerea noastră a fost pururea, ca la încheierea de stipulațiuni comerciale cu alte state principiu: „do ut des“ să fie dominant, dar' opiniile noastre nu s'a satisfăcut nici din partea dietei, nici a guvernului, și așa avem unele convenții comerciale cu statele, care hotărât pentru noi sunt păgubitoare. Știu și aceea, că astăzi nu se poate ajuta până nu vor expira convențiunile. Așa presupunând, că convențiunea cu România am abize-o; dar' n'am avé folos, căci cu puțin înconjur prin Rusia și Sârbia, produsele române pot să intre la noi.

Nu poate fi indiferent pentru noi nici împregiurarea, că de un șir lung de ani, de regulă, în timpul după seceriș când voește economul a-și vinde și valoarea produselor sale, vine la suprafață scăderea prețurilor, adevărat chiar atunci, când economii pentru de a-și satisface unor îndatoriri, nu pot aștepta, ci sunt constrânși a-și vinde produsele. Această aparență desastroasă este o speculațiune măiestrită, unde nu numai este trebuit să schimbăm, ci trebuie să ajutăm, căci este de lipsă și se și poate.

Tot asemenea nu poate fi indiferent pentru economii nici creditul, îndestularea aceleia cu credite personale câte de 7—8%, când de un șir lung de ani percentele băncilor oficioase se mișcă tot lângă 4%, atunci are o datorință guvernul, ca și pe agricultorii să-i spriginească, să poată fi împărțâți de această binefacere.

Cât pentru întrebarea dela Alföld, care este o boală mare, va trebui să ne cuprindem serios cu vindecarea morbului, va cere grele jertfe, atât dela stat cât și dela societate; dar' așa cred, merită osteneala noastră.

Decemvrie 1863; acest minister era acel președat de Michail Cogălniceanu.

Trebuia un om hotărât și îndrăzneț ca el, pentru a înfrunta opozițiunea puterilor celor mai apropiate și basându-se numai cât pe spriginul îndepărtat al Franciei, să iee asupra-și răspunderea imensă a unui atare act.

Camera întreagă și cu dinsa țeara dela un capăt la altul, tresări de bucurie, când văzu îndepărtată de pe corpul națiunii ultimă rămășiță a stăpânirii fanariote; când văzu dispărând, odată cu stăpânirea călugărilor, greci, neagra urgie ce torturase și supăstăia amar de ani puterile vii ale poporului român. Metropolitul president al adunării, tinse mâinile asupra ei și spuse, că Duminecă o binecuvintează pentru votul rostit. Camera se despărți în acea zi cu conștiința, că îndeplinește o mare datorie către țeara ce o reprezintă; ear' poporul român răsuflă din adânc când văzu limpezindu-se tulburările seu orizont.

Ori-câtă greutate a mai trebuit spre a menține câștigul dobândit, totuși nu rămâne mai puțin adevărat că Cogălniceanu a fost acela care a dat cu piciorul în gașca putredă a stăpânirii clericale fanariote, făcând să-i sară țândările la toate venturile, și nimeni nu le a mai putut pre-odată recădea.

În urmă știut este, că poporul agricultor este de totului lipsit de reprezentanți care ar avé datorință a apăra în dietă interesele poporului și ar putea scoate la liman împlinirea datorințelor acelor. Factorii chemați a da direcțiune, trebuie au și datorință să ajute, nu cumva agricultorii și economii să părăsiți să tindă la un fel de socialism.

Așadar' chemarea și problema congresului economic, va fi ca la toate chestiunile, care se referesc la interesele noastre, să atragă atențiunea societății la punctele de mănecare, pe care vom avé chemare a le statori și pentru realizarea cărora va trebui să muncim pe viitor.

Drept hotărârile luate în acest congres, care de altcum sunt foarte însemnate și pentru noi, căci multe puncte desfășurate, putând fi realizate, ar servi ușurarea tuturor economilor din patrie. Așa diferența de naționalitate nu ne poate opri ca să nu pătrundem din punct de vedere curat economic și mai profund în meritul afacerilor, care pot da naștere la îmbunătățiri generale.

(Va urma.)

CRONICĂ

Sibiu, 25 Maiu n.

Parastas. Astăzi s'a celebrat în biserică din Sibiu-cetate parastasul pentru vecinica odihnă a sufletului răposatului mare Arhiepiscop Andrei Șaguna, pontificând Ilustritatea Sa Nicolae Popa, episcopul Caransebeșului, asistat de doi archimandriți și mai mulți preoți. Era de față și E. S. Metropolitul Miron, I. Sa episcopul Meșianu, aproape toți membrii congresului aflători în Sibiu și alt public sibian. Cântările au fost executate de corul seminarial sub conducerea părintelui Cunțan, făcând bună impresie mai ales cântarea dela sfârșit: „Românii mult cercată“. Mare Șaguna! Dacă oare-când observată a putut fi mărirea ta și dacă simțită a fost lipsa ta, aceasta mai ales acum am observat-o și simțit, și dacă la pomenirea numelui tău de jale pătrunși au fost fiii cei buni ai bisericii tale, pătrunși au fost ei astăzi s'erbând numai aducerea aminte de tine, ne mai putându-te viu avé în mijlocul lor!

Întimpinare. Privitor la știrea publicată în nr. 106 al „Tribunei“ sub titlul „Din Sighișoara“ (cronica), ni-se scrie că este tendențioasă cu menirea de a intimida pe concurenții la acest post de paroh, căci concursul cu emolumentele statorite de comitet și completate de sinodul parohial, a trecut prin reșiviu și aprobarea consistorială. Fiecare concurent s'a convins în persoană despre speciile emolumente și s'au declarat mulțumiți! Poporul nu are să plătească mai mult ca până acum, deci departe de a fi perplex și îngrijat, din contră așteaptă cu nerăbdare alegerea de paroh din chestiune! Perplex și năcăjit poate fi numai acel concurent, care nu posedă calificațiune pentru nimitul post de paroh!

P. t. cetitorilor nostri recomandăm în deosebită atențiune inseratul de pe pagina a 4-a din numărul nostru de astăzi al lui Constantin Dragoș, pantofar în Sibiu, strada Măcelarilor nr. 37 care prin serviciul prompt și prin marfă solidă și bună și-a asigurat simpatia unui larg cerc de meșterii, încât astăzi este unul dintre cei mai căutați și mai bine aranjați meseriași români. Cercetând și tirgurile mai însemnate din Transilvania, dl Dragoș este totdeauna în poziție de a servi cu marfă gata, lucrată numai în atelierul seu.

Pentru turiști și călători. Conform rapoartelor autentice, ce le-am primit, turiștii și călătorii folosesc cu succes bun atât înainte cât și după turele obositoare „Gichfluidul lui Kwizda“. Acest mijloc, după-cum ni-se împărțăște, are însușirea de-a face trusele omenesc mai rezistibil și mai răbduri, încât suportă cu ușurință și cele mai grele strapațe. De altă parte acest mijloc redă prin ingredientele sale deplină vioicinea musculaturii și delatură ori-ce oboseală și toată durerea provenită din încordare prea mare. Acestea, împărțăște nouă de specialiști probați, sânt de sigur de mare preț pentru pedestri și călători.

Maial. Maialul școalei civile de fete a Asociațiunii transilvane, se va ține luni în 5/27, Maiu a. c. în „Dumbrava Sibiului“, începând timpul va fi favorabil, la cas contrar se amână. Plecare: la 7 jum. ore dimineața Sibiu, 25 Maiu 1895.

Dela băi. Dl Dr. I. T. Mera, cunoscutul medic român și-a reînceput deja pentru sezonul acesta activitatea sa ca medic balnear în Karlsbad, Marktplat, „Tempel“.

Avis. Măne, Duminecă în 26 Maiu n. se deschide grădina dela „Gesellschaftshaus“ cu musică militară. Începutul la 6 ore seara. Întrare liberă.

Mijloc sigur de-a scribi gulere, manșete etc. frumos și ca nou. În urma pretențiunilor urcate ce se ivesc în timpul de astăzi față cu frumuseța și lustrul rufelor, mulți se încearcă să îmbunătățească scroabeala de uez prin diferite amestecături ca borax fierț, sau altă materie care să se încalzească în apă caldă, dar' după un îndelungat experiment și experiență de ani de aci provine că mijlocul cel mai sigur și mai ieftin de a îmbunătăți scroabeala este de a scribi gulere, manșete etc. frumos și ca nou.

se amăgesc și caută zadarnic după ajutor. Ajutorul dorit îl vor afla cu siguranță numai folosind *dupla scroabeală a lui Mack*, care conține în raport potrivit și probat toate surogatele necesare, până și cele trebuincioase pentru lustruit. Cu scroabeala aceasta se pot călca gulere, manșete etc. în timp foarte scurt și frumos întocmai ca nou. Folosirea acestei scroabele este de tot simplă, de altfel instrucțiunea amănunțită se găsește în broșura instructivă intitulată „Mack's Platt-Regeln“, pe care fabricantul scroabelei Mack (Heinrich Mack in Ulm a. Donau) o trimite pretutindeni franco primind înainte o marcă postală de 15 cr.

„Vulturul.“ Din această foaie pentru humor și satiră a apărut nr. 8 și 9. Caricaturile din acest număr sunt peste tot foarte nimerite, dar' cu deosebire două sunt deplin reușite. Primul: „fragment din sinodul archidieceșan“, unde părintele N. Cristea înfășoșând țaria națională este închipuit în formă de leu, luând poziție de repaus după temnița din Vaț. Ear' cei-ce au desaprobat în sinod ținuta lor politică română toți sunt înfășoși în chip de măgari, care cu cozile ridicade improașcă leul puternic. Al doilea tablou înfășoșază, „atentatul dela Bocșig“ în 4 figuri, prima unde canonicul Lăuran ca martor face mărturisire, că este „patriot“ bun, a doua unde avocatul St. C. Pop din Arad și judecătorul Zsitray, îl prind de ureche pe Lăuran să răspundă la întrebări; a treia unde St. Pop și István dând cu piciorul în fundul lui Lăuran îl scot afară din sală; a patra unde Dr. Lăuran cu un nas de o palmă cerșește episcopica de Lugoș dela Agliardi, dar' acesta îi arată calea către Lipotmez.

Acest număr foarte interesant, de 20 pagini separat procurat costă 30 cr., se poate câștiga din Nagy-várad, adm. „Vulturului“.

MAI NOU.

Ședința congresului, ținută Vineri după amiază, a discutat „Regulamentul pentru afacerile epitropești“. Proiectul depus s'a relegeat sinoadelor eparchiale ca ele să se pronunțe în merit asupra lui.

În ședința de azi, Sâmbătă dimineață, s'au discutat propunerile făcute pentru abaterea urmărilor ce le-ar pute avé aplicarea legilor bisericesti-liberale, votate de Camera deputaților. S'au votat rezoluțiile propuse de consistorul metropolitan cu unele modificări.

După amiază va raporta dl Dr. G. Popa asupra salariilor învățătoresți.

Instalarea dela Blaj.

(Telegrame particulare ale „Tribunei“).

Copșa-mică, 25 Maiu n. Dela toate gările pleacă mulțime mare de oameni spre Blaj.

Teiuș, 25 Maiu nou. Din toate satele din giur mii de țerani în frunte cu preoții lor așteaptă sosirea metropolitului.

Blaj, 25 Maiu n. Popor peste șese mii. Orașul decorat cu verdeață, covoare, steaguri. Preoți veniți și din Marmăția, în frunte cu vicarul din Marmăția Bud. Mulți sosiți deja de ieri. Ordinea susținută de profesori, ajutați de pompieri și de gendarmi. Între invitați sânt patru episcopi, metropolitul Miron, comandantul corpului de armată ardelean Gălcoczy și trei fișpani. Măne banchet la curte, în seminar și în sala de gimnastică. Pentru popor e aranjată masa sub cerul liber. S'au tăiat opt boi; s'au dat zece buți de vin pentru liturgie. S'au dat o mie șapte sute de bilete.

Gara Tövis întesată. Peste cinci mii de oameni. Urale entusiaste. A bine-ventat protopopul Mihailului Pop, apoi Bunea. Metropolitul a răspuns emoționat, că nu s'a așteptat la astfel de primire. Își va da silința să merite această mare iubire. În gară și până în oraș peste douăzeci mii aclamă. Clopotele sună; bubue treasuri. Aseară un grup mare a cântat la „Peatra-Libertății“. Gendarmii au intervenit.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Bruxella, 25 Maiu nou. Aici se răspundește ca sigur s'vonul, că regele Leopold II. va oferi Franciei să cumpere statul Congo, deoarece ce nu este probabil, că Camera va primi propunerea privitoare la anexarea acestui stat la Belgia.

Șopron, 25 Maiu n. În mai multe locuri s'a ivit boala de porci.

Ieri a suflat un vânt grozav în tot timpul nopții. Nensiedler, pricinind pagube enorme.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic în Sibiu se află de vânzare următoarele opuri literare:

Nuvele, de *Rusu Șirianu*. Prețul unui volum 1 fl.

„Un an de luptă“, de *Al. Vlăduță*, distinsul poet.

De același autor:

„Dan“, cel mai frumos roman din literatura noastră românească.

„Parasiții“, nuvele de *Delavrancea*. Prețul 1 fl. 85 cr.

Da același autor:

„Între vis și viață“, prețul 1 fl. 65 cr.

Poesii de *Ioan N. Roman*, un elegant volum de 230 de pagini 1 fl. 25. cr.

„Balade și Idile“ de *G. Coșbuc*, marele nostru poet.

Prețul unui volum 1 fl. 50 cr.

„Tratatul boalelor acute infectatoore“. De *Simeon Stoica*. Prețul 30 cr.

Articolul de lege XII. din 1894 despre economia agriculturală și despre poliția rurală. Prețul 40 cr.

Ordinațiune executivă la articolul de lege XII. din 1894. Prețul fl. 1.30

Biblioteca pentru toți edată de librăria Carol Müller a apărut:

„Păsările noastre“, legendă de *Florian Marian* și „Cântec și Plângeri“, poesii de *Mihail Zamfirescu*. Un volum 30 bani.

Căldarul zilei.

14/26 Maiu 1895.

Julian: St. Mart. Isidor

Gregorian: Filip N.

Soarele: răsare 4.13 apune 7.40 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 25 Maiu n. 12 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 127.1.)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observat	Diferența din presiun			
711.0	-4.2	9.8	+16.2—8.7	SO. S.

Din țeară 23 Maiu n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul	
			direcția	țitria
Budapesta	770	+ 14.6	VO	1
Sătmăr	753	—	—	—
Cluj	697	+ 7.8	O	1
Orșova	767	+ 11.4	S	4
Arad	768	+ 12.0	—	—
Panciova	769	+ 13.2	S	3

Stofe de haine pentru

DAME & BĂRBAȚI

în cele mai noue mode de 14 cr. primăvară și de vară cu 14 cr.

Începând pro metru, precum și cele mai ieftine bucăți de stofe practice și fine. Per metru sau bucată franco acasă la privați în toate statele europene. Casă de expediție în stofe de haine pentru dame și bărbați.

OETTINGER & Co.,

ZÜRICH (Elveția.)

Casă de expediție în țesături de lână și de bumbac.

Mostre franco.

Ilustrațiuni colorate de modă gratis.

Diplomat 1883.

Porto pentru Elveția: scrisori 10 cruceri, cărți postale 5 cruceri.

[1118] 10—53

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Maiu n. 1895.

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățeneș nou	75			76		
Grâu dela Tisa	75			76		
Grâu „Pesta“	75			76		
Grâu de Alba-Reg.	75			76		
„Bacfa“	75			76		
Grâu ung. de Nord	75			76		
Sămînțe, vechi ori noue						
Soial		Qualitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.		
				dela	până	
Săcăr		70—72		6.35	6.4	
Orz	de nutreț	60—62		6.30	6.35	
	de vînare	62—64		6.40	6.60	
„Ovș	de bere	64—66		7.10	8.10	
Cucuruz (porumb)	bănăț.	89—41		—	—	
	de altsoia	75		7.15	7.20	
Meiu		75		4.24	4.50	
Hrișcă		—		6.20	6.80	
Mărfă pe termen.	Grâu	Sept.-Oct.	7.30	7.12		
	Cucuruz	Mart.-Apr.	6.23	6.25		
	„Ovș	Maiu-Jun.	6.44	6.46		
	„	Oct.-	—	—		
Cursul						
Produse diverse		Soial		dela	până	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească			36.—	41.—	
„	roșie			57.—	64.—	
„	rafinat			—	—	
Uns. de porc	dela Pesta			47.25	49.50	
„	dela țeară			—	—	
Slănină	svântată			45.—	46.—	
„	afumată			—	—	
Său				—	—	
Prune	slavon, nou			13.25	13.75	
Licitar	bănățeneș			14.—	14.0	
„	brută			—	—	
Miere	galbină străcurată			—	—	
„	de Rosenau			—	—	
Ceară	brut			—	—	
Spirit	Drojdințe de spirit			—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 25 Maiu n. 1895.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.60	vând.	9.64
Lire turcești		10.82		10.92
Imperiali		9.82		9.92
Ruble rusești		1.82		1.81½

Bursa din Budapesta.

Din 24 Maiu n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—	
„ de aur ung. 4%	123.—	
„ ung. val. cor. 4%	99.—	
Împrumutul căilor ferate ung.	126.50	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.50	
Bonuri rurale ung.	98.50	
„ croate-slavone	98.50	
Obligațiunile desp. regalilor	101.25	
Împrumut cu premiu ung.	163.—	
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	151.50	
Renta de hârtie austriacă	101.25	
„ de argint austriacă	101.25	
„ de aur austriacă	123.—	
Losurile austriace din 1860	—	
Acțiunile băncii austro-ungare	1073.—	
„ de credit ung.	—	
„ „ de credit aust.	—	
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“	101.—	
Argintul	—	
Galbeni împărătești	5.74	
Napoleon d'ori	9.63	
Mărci 100 imp. germane	59.60	
Londra 10 Livers sterlingi	122.05	

Bursa de Viena.

Din 22 Maiu n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ 4%	123.90
Renta ung. v. c. 4%	99.10
Împrumutul căilor ferate ung.	126.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	105.---
Bonuri rurale ung.	98.80
„ croate-slavone.	—
Împrumut cu premiu ung.	161.0
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin.	153.---
Renta de hârtie austriacă.	101.60
„ argint austriacă.	101.80
„ aur austriacă	124.80
Losuri austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1084.---
„ de credit ung.	472.---
„ de credit aust.	408.70
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.74
Napoleon d'ori.	9.67
Mărci 100 imp. germane	59.62
Londra 10 Livres sterlingi	131.

Eduard Bendt, Braunschweig.

Alfred Fischer, Wien,
I., Adlergasse 12.

Cel mai gustos, unicul sănătos și totodată | Unicul sănătos surrogat pentru boabe de cafea, recom-
cel mai ieftin adăos la boabe de cafea este: | mandat de medici pentru femei, copii și bolnavi este:

În fiecare loc de căpătat: $\frac{1}{2}$ Kilo cu 25 cr.

[1] 4—12

[1827] 3—3

Preşedinte : Secretar :

Dr. Ioan Pop, Nestor Simon.

vicar.

10 bucăți 4.25

Se procură singur și numai prin firma

Alfred Fischer,
Viena, I., Adlergasse 12.

Bilete cu prețuri reduse.

Rur dich mit dieser
BEHUTZ-
MARKE.



Die einfachste und schnellste Art, Kravon,
Manschetten, Hemden etc. mit wenig Mühe
zu waschen, ist allein folgende mit
Mack's Doppel-Stärke.
Jeder Versuchsler wird sofort davon
überzeugt. Hältig in Cartons zu 3, 10 und 50 Stk.
zu haben. — Depot für Osterrreich: — Ungarn: —
Geitlich Voith in Wien III/1

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

legătoarelor negre, brune și albe urcă pro bucată în ori-ce me cu 20 cr. mai mult decât la cele de culoare sură.

Se expediază zilnic cu posta prin depositul principal:
Farmacia cercuală Korneuburg.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschal